Selefî Davet İle Tekfirci İşid Arasındaki Açık Farklar

Tercüme Eden: Ebu Muaz el-Çubukâbâdî

Bismillah. Hamd, Allah'adır. Salat ve selam Allah'ın rasulüne, ailesine, ashabına ve onları dost edinenlerin üzerine olsun. Bundan sonra;

Şu son zamanlarda Selefîliğin, işidcilikle suçlanması arttı. Üç grup tarafından İşid'in Vehhabi Selefiliğin uzantısı olduğu iddia edilmektedir:

Bu grupların birincisi; İslam'ın hilekâr düşmanlarıdır ki, onlar İslâm dininin hakikati olan Selefîlik ile onun sahte yüzlerini karıştırıp, İşidcilerin Selefilik'ten kaynaklandığı suçlaması yapmak istemektedirler. Halbuki onlar bizzat kendileri bu suçlamanın yalan bir iftira olduğunu bilmektedirler.

İkinci grup; Özellikle kabirciler başta olmak üzere Bid'atçilerdir. Onlar hakikî selefî davete karşı koymaktan aciz kalıp iflas edince karalama ve iftiraya sığınmışlardır.

Üçüncü grup ise; bu iki gruptan etkilenen bazı avam halktır.

Fitne kalmaması için İşid ile Selefilik arasındaki apaçık farkları açıklamak üzere bu makaleyi hazırladım. Tâ ki yaşayan delil üzere yaşasın ve helak olan da delil üzere helak olsun. Başarılı kılacak olan Allah'tır.

1- Selefîler, zulmetseler ve fısk işleseler dahi, kendilerinden apaçık küfür ortaya çıkmadıkça müslümanların yöneticilerini tekfir etmezler. Onların tekfir edilmemesinin anlamı; onların yaptıkları herşeyi doğru bulmak ya da dinin terazisinde yöneticilerin çıkardıkları bütün hükümlerin adil ve sağlam hükümler olduğuna inanmak demek değildir. Bilakis deriz ki, bunların bazısı maruftur (uygun görülür), bazısı da münkerdir (karşı çıkılır).

* İşid ise yöneticileri tekfir eder ve aslen kâfir olan kimselerden bile daha şerli oldukları görüşündedirler.

2- Selefîler, günah olmayan konularda yöneticilere itaat etmek gerektiği, günah olan hususlarda ise onlara ayaklanmamakla beraber, itaat de edilmeyeceği görüşündedirler. Bilakis onlarla imkân nispetinde, edep ve hikmet çerçevesinde nasihatleşilmesi kanaatindedirler.

* İşid ise aslen onları yönetici kabul etmezler ve onlara itaat edilmesini kabul etmezler. Bilakis onların kendilerine karşı ayaklanılması gereken tagutlar oldukları görüşündedirler.

3- Selefîler yöneticilerin kanlarını dökmeyi caiz görmezler.

* İşid ise bütün yöneticilerin kanlarını dökmeyi helal sayarlar.

4- Selefîler müslümanların beldelerindeki polisleri, askerleri ve güvenlik güçlerini tekfir etmezler, onların kanlarını dökmenin haram olduğuna inanırlar.

* İşid ise polisleri, askerleri ve güvenlik güçlerini tekfir edip onların kanlarını mubah sayarlar.

5- Selefîler müslümanların bugünkü devletlerini İslam diyarı sayarlar.

* İşid ise bütün bu müslüman devletlerin küfür diyarı olduğu görüşündedir.

6- Selefîler, müslüman ülkelerinde aşırılar tarafından yapılan öldürme eylemlerini meşru bir cihad değil, fesat olarak görürler.

* İşidciler ise müslüman hükümetlere ve müslüman halklara karşı yapılan öldürme eylemlerini cihad olarak görürler.

7- Selefîler, yöneticilerin iyiliği, ıslah olmaları, düzelmeleri ve yönetimde Allah'ın dinine uygun düşmeleri için dua etmeyi sünnet kabul ederler.

* İşidciler ise onların lehine dua değil de, aleyhine beddua etmek gerektiği görüşündediler. Zira onlar yöneticilerin kâfir olduklarına inandıklarından, "bir kâfirin Allah'ın dinine uygun amel etmesi için dua nasıl mümkün olur?" derler.

8- Selefiler devrimler, ayaklanmalar ve miting gösterilerine müsaade etmezler. Zira onların gayesi insanları karanlıklardan aydınlığa, kullara kulluktan, kulların rabbine kulluğa, diğer dinlerin zulmünden, İslam'ın adaletine çıkarmaktır. Bu da yönetenlere ve yönetilenlere nasihat etmekle, hikmet ve güzel öğütle Allah'a davet etmekle, en güzel şekliyle mücadele etmekle olur. Onların gayesi insanların oylarını toplayıp kürsülere ulaşmak değildir.

* İşidciler ise devrimler, hükümetlerin devirilmesi, ayaklanmalar, miting gösterileri gibi eylemleri dinî bir görev kabul ederler. Selefilerin tevhid ve sünnete davet etmelerini ve ülkelerin güven ortamını korumaya çalışmalarını mürcielik, yardımsız bırakma ve sultanlara uşaklık olarak değerlendirirler.

9- Selefiler, savaşın kıyamet gününe kadar geçerli olduğuna, lakin bunun şartlarının ve gerektirici sebeplerinin mevcudiyetine, engellerinin ise bulunmamasına bağlı olduğuna inanırlar. Gerektirici sebep; müdafaa cihadı ve talep cihadı hallerinde dünyada Allah'a davetin önündeki engelleri kaldırmaktır. Bulunması gereken şartlar; kudret, bizatihi yeterlilik, daha büyük fitneye sebebiyet vermekten güvende olmak, savaştan dolayı kötülükler meydana gelmemesi ve maslahatların kaybedilmemesidir.

* İşidciler ise "savaş geçerlidir" sözünün manasının harp silahlarını bırakmamak olduğunu iddia ederler. Bu yüzden harp ehli bir kâfir bulamadıkları zaman müslümanı veya anlaşmalı kâfiri öldürürler. Hatta onların putperestleri bırakıp İslam ehlini öldürdüklerini de söyleyebiliriz.

10- Selefîler insanlara yöneticilere itaatten ayrılmayıp, ayaklanmamalarını emrederler. Meşru cemaatin; müslümanların islam üzere müslüman beldelerin başkanlarının yöneticiliği altında toplanmak olduğu, bu cemaatten ayrılmanın cinayet, sapıklık ve cehalet olduğunu söylerler.

* İşidciler ise insanlara İşid'in emirine itaatten ayrılmamalarını, müslümanların ülkelerindeki yöneticilere ise ayaklanmalarını emrederler. Çünkü onlara göre cemaat; kendilerinin cemaatidir ve onlardan ayrılanın kanını mubah görürler.

11- Selefiler, anlaşmalı kâfirleri ve eman verilmiş olanları öldürmeyi haram sayarlar.

* İşidciler ise onların kanlarını helal sayar ve öldürülmelerini vacip görürler.

12- Selefiler beşerî kanunların iki tür olduğu görüşündediler: Allah'ın dinine aykırı olanlar ki, bunlar reddediler ve bir küfürdür. Ama bu fiilin sahibi ya bir kâfir, ya bir zalim ya da bir fâsık olabilir. Allah'ın dinine aykırı olmayan, insanlara ve ülkelere faydalı idârî kanunlar ise cahiliyyeden ve küfürden sayılmayan kanunlardır. Bilakis bunları gözetmek gerekir. Allah en iyi bilendir.

* İşidciler ise beşerî kanunların tamamını cehalet, sapıklık ve en büyük küfür olarak görürler, bunlarla hükmedenin de büyük küfürle kâfir olacağını söylerler.

13- Selefiler müslüman devletlerle kafir devletler arasında dünyevî bir alaka bulunmasını, bu alaka meşru olmayan anlaşmalar içermediği sürece haram görmezler. İslam ve müslümanların aleyhine olarak müşriklere destek olmak ve yardımlaşmak ise küfürdür.

* İşidciler ise müslümanlar ile kafirler arasında her türlü alakayı haram sayar ve bunun müşriklerle yardımlaşmak sayılıp küfür olduğuna hükmederler.

14- Selefiler dininden dolayı seninle savaşmayan ve dünyan hususunda sana zulmetmeyen kafire iyilik yapmanı caiz görürler. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "**Allah, dîn hususunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten ve onlara karşı adaletli davranmaktan sizi men etmiyor. Şüphesiz Allah, adil davrananları sever**." (Mumtehine 8)

* İşidciler ise hangi türden olursa olsun kafirlere iyilikte bulunmayı ve onlara adil olmayı caiz görmezler.

15- Selefiler: "Kim kafiri tekfir etmezse veya onun küfründe şüphe ederse kendisi kafir olur" kaidesini, aslen kafir olan, Allah'ı ve rasulünü inkar ederek mürted olan kimseler hakkında uygularlar. Ama müslümanlardan biri bir günah işlerse veya bir küfürde vuku bulursa onu muayyen olarak tekfir etmezler, onu tekfir etmeyeni de tekfir etmezler. Yine aşırı giden Haricilerin haksız yere tekfir ettikleri kimseyi tekfir etmeyen hakkında da bu kaideyi kullanmazlar.

* İşidciler ise tekfir ettikleri kimseleri tekfir etmemeyi de küfür sayarlar.

16- Selefiler kendilerini tekfir eden müslümanları tekfir etmezler. Onlar ancak Allah'ı ve rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i inkar eden kimseleri tekfir ederler. Yanlışa başka bir yanlışla karşılık vermezler, tekfire de tekfirle karşılık vermezler. Bilakis bid'ati sünnet ile reddederler, yanlışı doğru ile reddederler, zulmü adalet ile reddederler ve masiyeti taat ile reddederler. Kendileri hakkında Allah'a isyan edenler hakkında Allah'tan sakınırlar.

* İşidciler ise Selefileri tekfir ederler, onların mürted olduklarını söyler ve başlarını kesmekle tehdit ederler.

17- Selefîler emniyet ve güvenliğin sebebidirler. Hisleriyle galeyana gelmiş kimseleri sakinleştirir, onlara İslam'a nasıl hizmet edebileceklerini ve nasıl destek olacaklarını öğretirler. Bunu da nebîlerin menheciyle yaparlar.

* İşidciler ise kaos ve fitnelerin sebebidirler. "Düşünceleri kıt, yaşları küçük" gençleri kanları dökmeye cesaretlendirir ve onlara müslümanları İslam dairesinden nasıl çıkaracakarını, sonra da Haricilerin menhecine göre nasıl boğazlayacaklarını öğretirler.

18- Selefiler bilinen rabbanî ve köklü alimlerle istişare ederler.

* İşidciler ise cahillerle istişare ederler.

19- Selefiler alemler için hidayete götürücü bir rahmettirler. Onlar insanların hakkı en iyi bilenleri ve halka en merhametli olanlarıdır.

* İşidciler ise müslümanlara boğazlamakla gelirler ve insanlara karşı en şedid kimselerdir.

20- Selefiler müslümanlara faydalı olurlar ve İslam'ı süsler, insanların kalplerinde onu sevdirirler.

* İşidciler ise müslümanların yüzünü çirkinleştirir, insanların kalplerinde İslam'a karşı nefret salarlar.

21- Selefiler küfre düşen herkesin kafir olduğuna hükmetmezler.

* İşidciler ise küfre düşen herkesin kafir olacağı görüşündedirler.

22- Selefiler tekfirde aşırılıktan insanların en uzak olanlarıdır.

* İşidciler ise tekfirde aşırı giden kimselerdir.

23- Selefinlerin davetleri, aşırılıktan en uzak davettir. Zira onların menheci vahyin naslarından vasatlık (orta yolu tutmak) şeklinde gelmiştir. Bu aynı zamanda sahabe radiyallahu anhum ve kıyamet gününe kadar onlara güzelce tabi olanların menhecidir.

* İşidciler ise aşırılığa davet ederler. Zira onların menheci, selefleri olan önceki Haricilerin ve Seyyid Kutup ile Mevdudinin kitapları gibi, muasır aşırıların kitaplarındandır.

24- Selefiler yönetenlerin ve yönetilenlerin, din ve dünyalarının ıslahı için davet ederler.

* İşidciler ise ne İslam'a destek olmaktadırlar, ne de düşmanı kırmaktadırlar. Ne dini ikame etmektedirler, ne de dünyayı bırakmaktadırlar.

25- Selefilerin daveti, müslümanların aziz olup düşmanları olan kafirlerle müşriklerin zilleti için tek yoldur. Lakin bu hikmet ve ilimle olur.

* İşidcilerin yolu ise müslümanların zillete düşüp, müşriklerden ve müslümanların ülkelerine musallat olan mülhitlerden olan düşmanlarının aziz olmasına en yakın yoldur.

26- Selefiler tevhidi; rububiyet, uluhiyet ve isimler ve sıfatlar tevhidi olmak üzere üç kısma ayırırlar.

* İşidcilere göre ise tevhidde en önemli şey, önderleri Seyyid Kutub'un bid'at olarak çıkardığı ve adına "Hakimiyet tevhidi" dediği, bunun arkasında müslümanların bütün yöneticilerinin tekfir edildiği şeydir.

27- Selefilerin hedefi insanlara rablerini tanıtmak ve O'na kulluk etmelerini sağlayıp, şirkten uzaklaştırmaktır.

* İşidcilerin hedefi ise insanları yöneticilerine karşı kışkırtmak, onların aleyhine ordular hazırlamaktır.

28- Selefiler müslümanları muhacirlere, ensara, rabbani alimlere bağlar.

* İşidciler ise insanları tekfircilere ve Seyyid Kutupçulara bağlarlar. Eğer onlar kendilerine selefi diyorlarsa, onların selefi sahabe ve rabbani alimler değil, haricilerdir.

29- Selefiler müslümanları kötülükten ve fitnelerden uzaklaştırırlar.

* İşidciler ise kötülük ve fitneleri müslümanlar üzerine çekerler.

30- Selefiler Allah'a basiret ve hikmetle davet ederler. Böylece müslümanlar için bir nimet ve iyilik olurlar.

* İşidciler ise cahillik ve hikmetsizliğe tahrik ederek müslümanlar için bir nikmet ve bela olurlar.

31- Selefilerin daveti tasfiye ve terbiye ile başlar. Müslümanların akidelerini şirk, ta'til (Allah'ın isim ve sıfatlarını iptal etme), tahrif (Allah'ın isim ve sıfatlarını tahrif etme), temsil (Allah'ın isim ve sıfatlarını mahluka benzetme), tendid (Allah'a denk koşma) gibi unsurlardan tasfye eder, arındırırlar. Tevhide, Allah'ın isim ve sıfatlarını ispat ile beraber, Allah'a yakışmayan sıfatlardan tenzihe, Allah Teâlâ'yı noksanlardan tesbih edip saygı ve teslimiyet göstermeye ve Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ittiba etmeye göre terbiye eder, eğitirler.

* İşidcilerin daveti ise hakimiyet tevhidi, yönetimlerle çekişmek ve yollarına çıkanı öldürmek ile başlar, tasfiye ve terbiyeyi önemsemezler.